DE CANTHARIDUM USU — J. GROENEVELT. 1698

DE
Tuto Cantharidum
IN
Medicina Uſu Interno.

AUCTORE
JOANNE GROENEVELT,
Tranſiſalano-Daventrienſi, M. D.
E Coll. Med. Lond.

Φεύγετε κανθαρίδες λύκος ἄγριος ὔμμε διώκει. Trallian.

LONDINI,
Typis *J. H.* Proſtant venales apud *Johannem Taylor* ad Inſigne Navis in Cœmeterio D. Pauli, 1698.

2

Liber
Roberti Travers, M.B.
è Coll. S. Trinitatis,
apud Dublinienses.

7 die xxv. Nov. A.D. 1852.

Viris Doctiſſimis, Medicis expertiſſimis, Amicis ſuis plurimum honorandis.

D. RICARDO BLACKMORE, *Eq. Aur.*
Medico Regio Ordinario.

D. FRANCISCO BERNARD, *M. D.*

D. GULIELMO GIBBONS, *M. D.*

Practicis apud Londinenſes celeberrimis,

Hanc ſuam Opellam honoris & debiti obſequii ergo
D. D. D.

Joannes Groenevelt, M. D.

Candido Lectori.

P*Arvulum huncce tractatum in lucem non emisi, ut vanâ quâdam vel eruditionis vel experientiæ ostentatione superfœtantium librorum numerum augerem: sed ut impiè laceratam famam justissimè vindicans calumniatorum quorundam arrogantiam simul & inscitiam omnium mentibus atque oculis infigerem.*

Per annos ſeptem ultra viginti Med. Doctor fui, ejuſdemque praxin exercui, & quanquam plurima morborum genera ſedulò curaverim, varioſque diverſimodè afflictos, Deo auſpice, ſanitati reſtituerim, præ cæteris tamen, dum & Lithotomiæ incumbo, renum & veſicæ mala frequentius mihi indies obvenêre: quapropter his directè magis ſtudia animumque applicanti Cantharides Camphorâ correctas in iſchuriis, dyſuriis, ſtranguriis, veſicæque ulceribus nobiliſſimum tutiſſimumque eſſe remedium, multiplici experientiâ edoctus fui.

Harum enim ope, aliis fruſtra tentatis, nunc viſcidam, nunc purulentam materiam, nunc putri- das

das & ulcerum acredine erosas membranulas tutò foras eduxi: idque non rarò, nec per accidens, sed tanto tamque frequenti cum successu, ut ultra centum sexûs fœminei potenti hoc diuretico sanaverim.

De fœmineo saltem sexu loquor, quia viris Cantharides in ipsa substantia non adeo conveniunt: In fœminis via latior est & brevior quam in viris.

Sed nihil tam honestum aut utile à medico effici posse, quin aliquando ab invidis vituperari queat, sequens luculenter probabit historia.

Accidit Anno 1692, *ut vocarer ad quandam* Susannam Whitall, *è Parochia S. Salvatoris*

Southwark; *huic vesicæ ulcere laboranti Cantharides, unà cum Camphorâ earum aciem obtundente, præscripseram, cum anno sequenti à Præside & Censoribus* Med. Lond.

VIZ.

Thomâ Burwell, *Præside*;

Humphrey Brook,
Josiâ Clerk,
Guilielm. Briggs,
Fredr. Slare,
} *Censoribus.*

per eorum Bedellum citor, ut illis istiusmodi præscriptionis rationem redderem, & criminationes quasdam falsè satis & imperitè in me allatas repellerem. Coram his

his causam egi, demonstrans fœminam hanc præscripta mea (in scriptis licet data) non servasse, sed, me absente, cum contrarium injunxissem, stimulantes assumpsisse pilulas è Cantharidibus præparatas, reliquas verò Camphoratas in totum omisisse.

Cæterùm, ipsam, antequam opem meam implorasset, à difficiliori partu debilitatam, diu lecto affixam fuisse.

Denique eam, licet perperam medicamenta mea assumpsisset, nihilominus post earum usum melius se habuisse: hisce in rem meam accedebat, quod Censorum unus laudandæ Cantharidum efficaciæ non auritus solum sed & oculatus testis fuerat, Josias Clerk *Elect.*

quibus omnibus ritè perpenſis me abſque omni Cenſura dimiſerunt.

Anno verò præſente,

Stabant irati ſcabrâ rubigine dentes,

quod ſalſa quædam verba & fellis fortè plena inter me & quendam ex hujuſce anni Cenſoribus jactata fuerant, quorum ego, niſi memoriam de novo fricuiſſet, haud memineram, ut eaſdem accuſationes iterum refutarem: actum nempe agerem, vocatus ſum, adfui; eadem quæ ante argumenta protuli; in duobus canibus demonſtrativum coram ipſis, Præſide videlicet & Cenſoribus,

Tho. Millington, *Eq. Aur.*
Præside;

Thoma Burwell,
Rich. Torlesse,
Wilh. Dawes,
Tho. Gill,
} *Censoribus.*

instituendum experimentum obtuli; quorum huic simplices, alteri verò correctas Camphorâ Cantharides propinassem. Porro mulieres earundem usu curatas, quas habeo quamplurimas, & Medicos nostri Collegii Membra mirandæ earum virtutis testes oculatos proferre in me suscepi. Sed surdis narratur fabula! omnia hæc flocci faciunt, respuunt, abjiciunt, & ubi

——Vincere apertè
Non datur, inſidias armaq; tecta parant.

Trium enim muliercularum, clam, & me abſente, juratarum, calumniis rixoſiſque convitiis faciles & benignas aures præbuerunt: mihi verò auditori tantum, reponendi licentiam, quamvis rogati, non conceſſerunt, ſed inauditum abegerunt.

Diebus verò quotuordecim elapſis chartâ quadam manibus propriis ſignatâ, ſigilloque firmatâ, me ſceleratorum carceri (New-gate *vulgò dicto,*) *malæ praxeos reum aſſeverantes, tradiderunt.*

En hiſtoriam! quam præmittere neceſſarium duxi, ne ſplendido adverſariorum charactere (tanquam fuco) fortè decepti ex-

tranei, cæterique ex solâ ignominiæ notâ, mihi publicè inustâ judicantes, iniquè de me sentiant: Quid enim fit?

Censores tam illustris Collegii nequissimorum Carceri includunt, non circumforaneum, sed Medicinæ Doctorem, ejusdemq; cum illis Collegii membrum, quod ab exstructis vel carcere vel Collegio nemo unquam vidit vel audivit; quæ omnia iis qui rerum superficiem solummodò observant satis manifestam culpam, verisimilem saltem arguere confiteor.

Quid enim ex hisce rerum nostrarum ignari aliter colligent, quam gravissimos hos viros, quos ex doctissimis & in arte medicâ peritissimis eligi fas est, tam publico

lico contemptui collegam, totumque cum eo Collegium exponere noluisse, nisi maximum quoddam & horrendum crimen, æquissima tantæ contumeliæ causa præcessisset.

Quanto majorem ergo indignum hoc earum facinus justitiæ speciem præ se fert, tanto etiam major illata est injuria innoxio.

Totum enim, quantumcunque est quod commisi scelus, præscriptio est Cantharidum, quas tamen jure medico non solum legitimum verùm etiam utilissimum remedium existere, earumque usum plurimis etiam ante Christi natalitia annis in hunc usque diem ab expertissimis, laudibus evehi, clarissimorum virorum testimoniis

ſtimoniis hoc in tractatulo probabo: porro peccantem, ſiqua ſit, Cantharidum acrimoniam optimè Camphorâ corrigi ex ejus virtutibus deducere conabor, denique his omnibus hiſtorias quaſdam addam veriſſimas, ubi Cantharides Camphoræ junctas tutò & cum ſucceſſu ſæpius inſperato propinavi.

Quod ſi tot medicorum authoritates, tot eruditorum experimenta tumidulos aliquot medicos confutare nequeant, ſuſpicandum erit, illos imprudenti Cantharidum adminiſtratione aliquando ſuis ægrotis noxam intuliſſe, triſtique hâc experientiâ fretos animalium regno eas expuliſſe: Sed hâc de causâ ſi omnia ex his inſectis, quantumvis artificioſè præ-

parata

parata rejicienda ſint, verendum eſt, ſi fortè apes audacter nimis earum alvearia appropinquantem Cenſorium lædant, ne eâdem ratione mel è re medicâ tollatur.

Nulline ergo de arte medicâ præterquam tribus, quatuorve judicare licebit? Certè niſi omniſcii tales haberi velint remedia dari poſſunt, quæ & ipſi ignorant, multa enim à curioſiſſimis naturæ in generis humani commodum inveniuntur quotidiè, quæ tanquam noxia damnaſſet antiquitas; quid, ſi mediâ hieme medicus paralyticos aliiſve artuum doloribus laborantes calido lecto eriperet, & in aquam non ſolum frigidam ſed & ſale nitri frigidiorem factam immergeret,

nonne

nonne hanc malam vocarent praxin? Ast isti caveant! constat enim doctissimum expertissimumq; practicum Edvardum Baynard, *M. D. multos hoc modo restituisse, qui adhuc in vivis & ejus ope sanati, veritatis hujus testes indies adhiberi possunt; hanc mihi ipse fide dignissimus ille medicus methodum retulit, scriptisque meis suo nomine inserendi veniam dedit.*

Cæteris ergo licet omnibus reclamantibus sola dictatorum istiusmodi infallibilis erit opinio: his enim paucisque aliis minoris notæ horum iram metuentibus exceptis, mihi assentiuntur quotquot sunt Collegii nostri ætate seniores, doctrinâ eminentiores

vel

vel praxi celebriores medici, honorandi hi amicissimique viri christianâ ducti pietate injustè oppressum vindicârunt fratrem, & in foro coram judice mei innocentiam experientiâ suâ confirmârunt.

De his omnibus itaque, quæ in Cantharidum laudem, tam ab antiquorum quam neotericorum praxi afferuntur, si nihil audiverint, quam stupenda est horumce ignorantia! hæc vero si sciverint, proh Deum! quanto major erit malitia? Vel ipsum appellarem Cæsarem, stataq; Regni comitia, & viva legum oracula sint judices, sint arbitri, annon summè noxia sit dictatorum ista medicos pro lubitu vinculis mandandi potestas,

testas, quam penes sese esse jactitant, quandoquidem Med. Doctorem propter usum medicamenti tot retro sæculis ab auctoribus præscripti, è bonorum consortio in parricidarum & furum societatem relegârunt, talibusne tanta credenda est auctoritas? qui specioso malæ praxeos titulo crimen adornantes illius vim vocis, sicque ipsam, quam tantâ vehementiâ urgebant accusationem nequaquam intelligebant, publicè enim patuit illos nescivisse malam praxin absque malo animo factitari non posse, antequam à Scientissimis, & legum interpretationis potestate Munitis edocti fuissent, qui non solum eorum ignorantiam erudiverunt, sed temporis

poris aliquid amplius concessere, quo se ipsos recolligant, & lucrum inde mergens probè æstiment.

Quam latus hic campus, ingenue Lector, vel in invidiam justis opprobriis invehendi, vel eorum inscitiam ut meruere arguendi, sese aperit? Sed ut iræ indulgere non lubet, sic nec talibus animus vacat, quapropter eos missos faciens, sequentia ut attentè legas, & candidè interpreteris, enixè rogo.

DE

D E

Tuto Cantharidum

I N

Medicina Usu Interno.

INter plurimos morbos quibus genus humanum miserrimè affligi solet; tam sedis varietate, quam atrocioribus symptomatum torminibus, eminet Lithiasis; quamvis verò in multis corpo-

ris partibus, veſiculâ nempe fellis, manibus, pedibus, cæteriſque lapides generari, innumeræ practicorum obſervationes docent, præcipuè tamen renes & veſica urinaria crudeli hâc peſte infeſtantur.

Vanas admodum huic malo cauſas aſſignârunt Medici: Veteres plerique pituitam craſſam calore renum in lapideam materiam degenerantem afferunt; alii ſuccum lapideſcentem à ſpiritu quodam lapidifico, & calculoſâ renum diſpoſitione inſtar lapidis induratum. Sed omnia hæc inter qualitates occultas ponenda, quibus rem ſatis obſcuram reddunt obſcuriorem.

Neote-

Neoterici quidam pro generando in renibus calculo adducunt particulas ſanguinis terreſtres & tartareas, quæ viſcidioris lymphæ (quæ cum urina præterlabitur, & hypoſtaſis audit) glutine conjunctæ, & ſalibus quibus lotium onuſtum eſt, ulterius compactæ, lapidis naturam induunt & figuram, concurrente ad hoc opus renum compage, & flaccedine & dilatatione glandularum renalium ductuumq; urinoſorum.

Chymici nonnulli à ſpiritu acido, errore ventriculi in primis viis generato, & poſtea cum ſpiritu urinæ concurrente, calculos gigni aſſeverant, ex

fermentatione enim acidi & alcali tertium hoc, ſalſum nempe, ſub forma lapidis relinqui, ſentiunt.

Alii verò iiſdem principiis nixi, hæc ſufficere negant, quia in renibus alcali volatile non purum ſed acido permixtum invenitur. Quapropter alcali illud prius ſolvi, & ab acido proprio leni putrefactione ſeparari debere, ſtatuunt, ut ita liberius ab acido vitioſo iterum arripi & in calculum conſtringi queat, idque fieri in renibus, urinâ aliquatenus putrefactâ, affirmant. Probant hi in matulis, quamvis urina clara & perſpicua excreta ſit, ſi ad tempus aliquod ſteterit, ubique

ubique corrumpi & leviter putreſcere incipiat, primo arenulas & ſucceſſivè cruſtas calculoſas earum parietibus adnaſci, quod fieri non poſſet niſi acidum hoc urinæ, quamvis debile, ab alcali ſuo putredine ſeparatum denuo illud novo coagulo inſpiſſaret. Huc pertinet hiſtoria Helmontii de Lithiaſi ex eſu aſparagi contractâ, aſparagus enim eo ipſo quo fœtidam reddit urinam, eam ad aliqualem putredinem, ſicque ſalium diviſionem diſponit, quod ſi contingat in ſubjecto, ubi acidum vitioſum illud peccat, illic oriri calculos probabile eſt.

Hi verò quavis de causa in renibus orti, per ureteres in vesicam delati, vel, per urethram si minores sint, ut excernantur, vel si majores, Lithotomia ut extrahantur, unica spes est.

Sed leviora hæc sunt Lithiasis mala.

Nunc calculorum scabritie renum inflammationes inducuntur, abscessus & ulcera: nunc lapides asperi & acuti per ureteres jam puris ex ulcere delapsi acrimoniâ excoriatos lentissimo motu in vesicam aguntur, quæ ægroti commotione à calculo vellicatur, vulnera urinæ acredine in ulcera abeunt, horum pure vesica repletur, adest dysuria, pus uri-

ræ

ræ egreſſum impedit, ſicque iſchuria, ipſaque tandem mors inſequitur.

Has ſævi morbi gradationes breviter abſque dolorum & cruciatuum, tam ſubjectarum quam per conſenſum affectarum partium enumeratione præmittere non abs re judicavi, tum quia Lithiaſis illorum renum & veſicæ malorum, in quibus Cantharides feliciter præſcripſi proxima ſæpiſſimè cauſa fuit, tum quia Lithotomiæ ſtudium, cui per multos jam annos operam dedi, anſam præbuit frequentiùs ægrotos inviſendi, qui prædictarum partium morbos, quamvis non à calculo originem ducentes, ob

ſymptomatum affinitatem, mihi ſanandos crediderunt.

Sed quanquam in hac arte quam profiteor, nil quam quod honeſtum decet, egerim, nullâque alicujus rei juſtificatione indigeam, invidioſè tamen ab adverſariis detracta fama optimi medicamenti, alias non neceſſariam defenſionem invito extorquet. Ut autem pateat illorum Cenſuram, ignorantiam, accuſationemque malitiam fuiſſe, tam Cantharides quam Camphoram ſeorſim examinare lubet.

Joh. Daniel Geyerus M. D. Elect. Palatin. & Academ. curioſior. German. Medic. celeb. tractat. ſuo Phyſic. Med.

hæc

hæc habet verba: Quis uſus à tam vili muſca *Cantharide* poterit proficiſci? aut qualis curioſitas, in minutiſſimis maximè ſeſe patefacit divini conditoris ſapientiſſima benignitas & benigniſſima ſapientia etiam circa muſcas occupata,

--Sua eſt vel vilibus addita virtus,
Nilque adeo abjectum eſt, nihil eſt tam vile ſacratum,
Quin medicamen habet---

Cantharis ſive etiam Cantharida, græcè Κανθαρὶς, Angl. *A Spaniſh Fly.*

Cantharidum ſuccos dante parente bibas, Ovid. Irin.

Sunt

Sunt alii qui Scarabæum vocant Cantharidem ſive muſcam Hiſpanicam: Sic gemma quæ Scarabæorum imaginem refert Cantharias dicitur, *Plin. lib.* 37. *cap.* 11.

Similitudo pronunciationis huc transfert illud vini genus tranſmarini quod vocatur Cantharites, de quo poteſt videri *Plin. lib.* 14. *cap.* 7.

Cantharis ſive Cantharida eſt muſca Hiſpanica, corpore craſſo & oblongo, luteas lineas in pennis tranſverſas habens, ex flavo vireſcens, conſtans variis partibus tam internis quam externis.

Generatio Cantharidis fit ex vermiculo, fœcundiſſimè in fraxino.

Alii dicunt erucas illas ex humore foliorum fraxini, ligustri, &c. fieri.

Scaliger ex. 191 de subtil. paragr. 2. refert se, cum tyro esset, muscam grandiorem cepisse, & in vola manûs aliquandiu retinuisse, ac postea vermiculos plusculos in ea invenisse.

Hoc videmus etiam per totam æstatem, ubi ex semine muscarum relicto in carnibus, vermis, ex illo rursus musca provenit, utiquam eleganter probavit *Fr. Redi* de insect. generat.

Cardanus illas ex ovo generari voluit, *lib. 9. pag.* 224. illa autem ova coitu fœcundari experientiâ propriâ confirmat.

Scaliger ſubtil. ex. 191. paragr. 2. quando ait; quod cicendulam reprehenderit cum ſuo mari in coitu, quæ firmiter illi adhærebat, ac ſub veſperam multa ova edebat, quæ intra viginti horas vivificantia avolarunt.

Cantharidum ova foliis impoſita calori ſolari excludenda relinquuntur, qui calor ſenſim ſe inſinuat, organa ad perfectionem magis promovet, quibus abſolutis incipiunt ſeſe movere. Plura curioſiora (ad rem tamen noſtram non facientia) de Cantharidibus poſt abſolutas circa hujus tractatuli finem poſitas hiſtorias inveniet Lector; pergo ad auctoritates. Veteres

res

res medicos eas internè adhibuisse ex seq. patet.

Exhibe Cantharides sine alis & capite quatuor tritas, & in vini albi heminâ dimidiâ dilutas, & modico etiam melle affuso. Sunt verba Hippocratis medicorum principis lib. de morb. intern. text. 34.

Idem de diætâ acutor. lib. 4. text. 104.

Hydropico pro potione dat Cantharides tres, ablatis capite, alis & pedibus, in tribus aquæ cyathis, quum verò epoto medicamento laboraverit inunctus prius, & ex oleo edat panes calidos.

Galenus in commentario ad eundem locum postquam exemplo

emplo docuiſſet, vanam illam cautelam eſſe, addit, nonnullos *citra bibentium læſionem* diuretico medicamento ex Cantharidibus confecto uſos fuiſſe, idem de ſimpl. medicam. facult. lib. 11. text. 44. non tantùm externum earum uſum laudat ad lepras & pſoras, ſed præceptorum ſuorum quendam illas medicamento diuretico miſcuiſſe, affirmat.

Dioſcorid. lib. 2. cap. 66. Nonnulli, inquit, Cantharides antidotis admiſtas hydropicis inauxilium tradiderunt, quippe quæ urinam moveant.

Ad proritandum menſtruorum profluvium & ad excutiendos fœtus in utero mortuos,

os, contra ſterilitatem & hydropem eas commendat Hippocr. lib. de morb. mulierum, de ſterilibus text. 180.

Eadem de iis teſtantur Serapion & Sylvaticus. Rhaſis eas contra calculum commendat. Magnus ille Avicenna dixit: Parum de eis adjuvat medicinas provocativas abſque nocumento, & datur in potu una ei, qui conqueritur de urina ſua, confert, &c.

Idem Fallop. de med. ſimp. purg. cap. 6. p. m. 37. Rondelet. ap. Renod. (in iſchuria) inſt. pharmac. lib. 4. cap. 9. p. m. 106.

Recentiores medicos illis uſos fuiſſe teſtantur Ulyſſes Aldrovandus,

drovandus, Capivaccius, & alii plures, ait enim Capivaccius, 736, 765, *Ego ab omnibus desertos in hydrope & ſtranguriâ planè Cantharidum uſu reſtitutos vidi.* Geyerus tractat. phyſic. med. ſect. 3. cap. 4. de doſi Cantharid. Miror ſummoperè, quod Riverius totam drachmam dederit fœminæ febre continuâ laboranti.

Oſwaldus Gabelchoverus in libro ſuo de medicinâ, dedicato Ludovico, Duci de Wirtenberg, hanc præſcriptionem tradit in calculo veſicæ.

℞ *Cantharid. præpar.* ℈i. *ſpec. diatragacanth. frigid.* ʒi. *aq. ceraſor. nigror.* ℥i. *M.*

Joannes

Joannes Langius epiſt. med. 47. eas *innoxiè* tradi poſſe docet, addito videlicet Ceraſorum gummi, lacte nativo & artificiali, *nullus exinde effectus funeſtus timendus.*

Hieron. Fabritius ab Aquapendente, part. 1. p. 258. Urinæ ſuppreſſioni medelam aliquando attulimus, & hæc fuit, Aut una, aut duæ treſve, ad ſummum quatuor Cantharides integræ cum alis & pedibus in pollinem redactæ, & cum milio ſolis & polio montano ad ſcrupulos duos exhibitæ, & cum ſyrupo de duabus radicibus in bólum conformato, mox quatuor aut quinque unciis lactis ſem. melon. extracti

cum aqua ex thecis fabarum propinatis. Vid. Wedelium lib. 11. ſect. 11. cap. 5. de antidotis ſpecialibus.

Optimè Hofmannus paraleipom. officinal. cap. 17. p.647. Medici Cantharides ſuis uſibus accommodârunt, tunc ſcilicet cum urinæ aliâ ratione moveri non poſſunt.

Doctiſſimus & propter ejus ſcripta notiſſimus per totam Europam Tho. Bartholinus, primarius in Dania Medicus & Profeſſor, earum uſum commendat in hiſtoriis Anatomicis, Centur. 5. hiſtor. 82. *hæc habens*; Nonnulli formâ pulveris, alii trochiſcorum admixtis aliis corrigentibus Can-

tharides propinant, tutiſſimum per infuſionem modum aperiam: Scrupulus unus Cantharidum in pulverem redactus infundatur unciis tribus vel quatuor Vini Rhenani vel Spiritus Vini, ſtetque in infuſione per aliquot dies, & ex contento liquore cochlear unum aliis ſeu vini, ſeu cereviſiæ admiſceatur, & ex hoc mixto, primo die unum, altero die duo cochlearia, & ſic deinceps propinentur in gonorrhœâ virulenta, lotii ſuppreſſione, & calculo; felicem hujus potionis eventum expertus eſt.

D. Jac. Fra. Cotzbac, vir medicâ eruditione & experientiâ inclytus, cui mecum hæc lector debet.

Idem iterum Bartholinus in ejus centuria 5. epiſt. 53. de Cantharidibus inquit, quarum felicem ſucceſſum non ſemel ſum expertus.

In miſcellan. curioſor. German. tom. 1. p. m. 256. *hæc invenitur hiſtoria*; In ſuperiore Hungaria (ultra flum. Tibiſc.) ſæpiſſime Hungari laborant novo morbo; ſubitò ipſis intumeſcit collum, poſt ingens ſuccedit calor in capite, tandem in totum corpus tranſiens, ii, qui non ſtatim remedium adhibent, intra dies quatuor pereunt. Morbus ipſe ad ſpeciem hydrophobiæ accedit, curam tali modo inſtituunt.

Aſſumunt pro una doſi Cantharides pulveriſatas numero decem, pulvis epotus ipſis interdum largum ſudorem, interdum copioſum urinæ fluxum excitat, citra ullum tamen dolorem.

Trincavellus, p. *906.* Cantharides utiles ſunt ad atterendos & comminuendos calculos & ad cienda lotia, & ſæpè cum magna utentis utilitate, & citra ullam noxam, cum quis illis utitur rectè paratis.

Epiphanius Ferdinandus hiſtor. 81. fol. 281. Cur Cantharides Apulenſes ſunt Bezoar veneno tarantulæ? An ex tacita antipathia & ſympathia hoc poteſt provenire? In Apuleia

 oritur

oritur Phalangii genus, cujus morſus eſt perniciofiſſimus, ibi oriuntur Cantharides, quæ in potu datæ numero tres vel quatuor ſuccurrunt morſibus tarantulæ; nil natura voluit derelinquere ſine pari in hoc mundi theatro.

Benedict. Silvatic. conſil. med. centur. 3. cap. 32. de hydrope: omniumque maximè urinam ciere poterunt Cantharides exhibitæ integræ pulveriſatæ cum pulvere ameos & rutæ, hauſtis ſtatim ab ipſis lixivii ex cineribus florum geniſtæ unciis quinque cum gr. 6. ſalis abſinthii chimicâ arte parati, & unciâ unâ butyri recentis.

Fiſcerus corp. med. imperat. lib. 3. tom. 26. paragr. 6. nobiliſſ. ſuum laudat extract. è Cantharidibus,quod hoc modo deſcribit.

℞ *Cantharid.* ℥ij. *mell.* ℥iv. *vin. Malvatic.* ℥vi. *diger.* in M. B. per menſem, colentur. Colatura inſoletur & exiccetur ad mellis conſiſtentiam. ℞ hujus extracti ℥iiß. *rad. ering. ſatyr. condit. an.* ℥i. ZZ. *chin. an.* ℥ß. *cerebr. paſſer. aſſat.* ʒij. *ſcinc. maris* ʒi. *ambr. moſch. an. gr.* iij. *ol. cinamom. gutt.* viij. *M. Doſis* ʒi. ſuperbibendo vinum Malvaticum.

Eruditione præclarus D. Charleton, tam ſæpe collegii noſtri Cenſor, nuperque ejus Præſes in libro ſuo de Lithiaſi, Cantharides tanquam opti-

mum medicamentum commendat.

Doctrinâ & ingenio inſignis Martinus Liſter, Societatis Regiæ & Coll. Med. Lond. Socius, exercitatione ſuâ de calculo humano, pag. 243. *ſeq. habet hiſtoriam*; D. Green, Coquus aliquoties calculos è renibus excrevit, ac ultimo paroxiſmo quò me accerſivit, ut opem ei ferrem, ex communi conſilio cum D. Barwick collegâ meo digniſſimo dyſuriam ad triduum paſſus eſt magnâ corporis jactatione atque anxietate, *in extremis autem cum de hominis vitâ deſperatum fuerit*, ſic præſcripſimus.

℞ Cantharidum probè toſtarum ℈ß. *aq. ſpermat. ranar.* ℔i. M. F. Hauſtus.

Paucis horis elapſis urinam ad quatuor minimùm libras reddit & unà plurimos calculos. Convaluit.

Millepedes ſive Aſelli, Scorpiones, Lumbrici terreſtres, Apes, Formicæ, Cantharides, hæc omnia mirificè calculos expellunt, idq; communi ferè virtute, quâ vehementer ſtimulant ductus viſcerum excretorios, præcipuè majores renum & veſicæ.

Ex uſu Cantharidum ductus urinæ majores ad vehementem contractionem & expulſionem ſtimulantur. *Liſter.*

Can-

Cantharides ſale acri conſtant, ut ex earum vi arguitur, illarum ſal in ſanguinis ſero (ut ſalium mos eſt) ſtatim diſſolvitur, ſerum autem iſtiuſmodi ſale imbutum & imprægnatum in aliis præter veſicam partibus nullum parit effectum, quoniam à liquore ſanguinis oleoſo & balſamico retunditur, ejuſque actio retardatur, ſed cum idem ſerum per renes in veſicam tranſcolatum eſt, & ſui juris factum, tunc temporis ejus tunicas validiſſimè ad contractionem & expulſionem ſtimulat.

Novi hominem gonorrhœâ virulentâ laborantem qui ultrà grana ſexaginta Cantharidum ſali

ſali prunellæ miſtarum laudabili cum ſucceſſu aſſumpſit. Janſonius libell. flagello Veneris dicto, p. 38. Si lector plures auctoritates velit, vid. conſil. med. Cratonis, pag. 380. Bernard. Vezzachæ obſervat. 51. pag. 107. Nicol. Fontanum de morb. mulierum, pag. 100. Amat. Luſitan. centur. 4. curation. 19. pag. 338. Zacut. Luſitan. lib. 2. hiſtor. 67. obſerv. 32. Æginet. lib. 7. cap. 10. Aëtium lib. 3. cap. 174. Plin. nat. hiſtor. lib. 29. cap. 4. Idem lib. 11. cap. 35. Joan. Heurnii method. ad praxin, pag. 247. Job à Mekeren obſerv. 34. pag. 146. Ettmull. not. in Schroder. pag. 247, &c.

Tot veterum & recentiorum auctoritates, tot doctissimorum virorum testimonia in Cantharidum laudem à tot retro annis ad hæc usque tempora adhibita, si non utilem, saltem legitimum esse earum usum, quin probent, quis sanâ mente præditus dubitabit? experientia enim ingeniosissimorum & famâ notissimorum artificum cujusvis artis quam profitentur tanquam præceptum posteritati relinquitur.

Hæc ergo ad defendendam Cantharidum præscriptionem sufficiunt.

Nunc verò, me remedium illud satìs antea præclarum multò utilius reddidisse, ostendere animus est. Can-

Cantharides quamvis interno uſui ab auctoribus paſſim commendentur, eximios tamen medicos illas parvâ in doſi & circumſpectè admodum adhibuiſſe non ignoro, imprudentes enim & artis medicæ imperitos ſummo cum ægrotantium detrimento Cantharidibus non ſemel uſos fuiſſe, plurimis exemplis conſtat, eaſque à multis idcirco tanquam noxias rejici, non me latet: ſed nimis revera hi ſunt rigidi qui propter aliorum ignorantiam medicamenta damnant, quæ à peritis ſine noxa præparari queant.

Mercurius licet, teſte Galeno lib. 3. ſimpl. med. facultat.

cap. 17. totâ ſubſtantiâ humanæ naturæ inimicus videatur, & ſit (Plinio authore lib. 33. cap. 6.) venenum rerum omnium, tamen ritè paratus, ut vim bezoardicam induat, verum eſt naturæ humanæ Balſamum, febrium plurimorumque morborum panacea, morbum obſtinacem, contumacem ac tædioſum, *Belluam Gallicam* domans & integrè extirpans.

Helmontius lib. de febribus cap. 14. Præcipitatus diaphoreticus Paracelſi, ait, ore aſſumptus curat carcinoma, lupum, hydropem, aſthmia, & morbum quemcunque chronicum; complet enim ſolum medentium deſideria.

Butyrum Antimonii licèt præſens ſit venenum, arte tamen ita curatur, ut bezoardica exinde prodeant generoſiſſima.

Nonne cucumer aſininus corrigitur menthæ ſucco? Nonne nux vomica cortice citri? Nonne opium caſtoreo, rutâ, origano? Nonne auripigmentum oleo è nucleis pini? Elleborus nymphæâ? Et hyoſcyamus naſturtio?

Sic venenata animalia, Serpentes, Viperæ, Scorpiones (à quibus humana natura aliàs abhorret) debitâ præparatione præcedente, alexipharmacâ virtute imbuuntur.

Si ergo concedamus Cantharidibus noxium quid ineſſe,

non ſequitur, eas corrigi non poſſe, ſed laudandus certè eſt ille medicus, qui ſervatis Cantharidum virtutibus nocentem earum acrimoniam appropriato correctorio temperare callet, & ut enumerata venena ſuis corriguntur antidotis, ſic Cantharides optimè camphorâ corrigi à plurimis annis expertus ſum.

Sic Tigres ſubiere jugum victoris Iacchi,
Sic dominis proſunt monſtra domata ſuis!

Ut autem pateat, remedium hoc aptiſſimum eſſe ad vim Cantharidum ſepticam corrigendam

gendam camphoram (præſtantiſſimum, veriſſimum, ipſiſſimumque præ aliis omnibus Cantharidum correctorium) in medium producere animus eſt; cujus natura mirabilis, & vires in omnibus ferè totius corporis morbis inſtar panaceæ cujuſdam ſtupendæ. Flammam inſtar reſinæ concipit tantam, ut etiam in aquam projecta flagrare pergat. Aëri ſi exponatur tota conſumitur, & inſtar ſalis cujuſdam volatilis ex oculis in auras evaneſcit. Et quia quam raró à noſtratibus medicis præſcribitur, quamvis magni momenti ſit medicamentum, digniſſimum eſt ut altius indagetur.

Camphora Græcis Κάφουρα, Arabibus Capur ſive Cafur, ab arbore Capur è qua ceu reſina ſive lachryma ſive gummi exſtillat.

Quid ſit Camphora, veteres non annotârunt. Unde credibile eſt eam illorum tempore fuiſſe ignotam. Matthiolus in Dioſcoridem, cap. 75. ſuo teſtimonio hanc rem corroborat.

Mœbius, Electoris Brandenburg. Medicus in ſua Camphoræ anatomia hæc habet (& plura alia quem Lector inſpiciat velim) ſic enim loquitur: veteres, Galenum, Dioſcoridem, cæteroſque iſtius ſeculi ſcriptores non ſolum nihil

de Camphora annotâsse, sed ne novisse quidem affirmat Matthiolus, quem ego supra citavi.

Garcias, Proregis Indiæ Orientalis Medicus in historia aromatum & simplicium quorundam medicamentorum apud Indos nascentium, ait, non dubium est, quin multum Arabibus, quibusdam in medicamentis debeamus, aliquando enim meminerunt, quæ à veteribus Græcis neglecta, aut ipsis ignota fuerunt. Non pauci fuerunt, qui Camphoram mineralibus annumeraverunt, ac è butirorinum genere arbitrati sunt. Hujus sententiæ fuerunt Averrhoës, Agricola,

 Carda-

Cardanus. Quod Camphora non ſit gummi ita probat citatus Mœbius: nullum gummi ardet, nec oleo ſed aquâ diſſolvitur; Camphora ardet & nequit diſſolvi niſi oleoſum aut ſpirituoſum adjeceris. Camphora igni amiciſſima eſt, quem ſemel amplexa, difficilis dimittit.

Factitia altera Camphora eſt, in laminas pellucentes digeſta, ἐργαζομένη, ignis calore elaborata. Hæc certè eſt quæ in paſtillis magnis ad nos affertur, & in officinis paſſim ſub nomine Camphoræ venalis habetur.

Camphora an calida ſit, an frigida hujus non eſt loci, va-

nas

nas enim illas diſputationes relinquens, ea quæ de Camphoræ virtutibus ex propria experientia & aliorum obſervationibus notavi, hic referre non dedignabor.

Veræ Camphoræ ortus arbori adſcribendus in India Orientali copioſè creſcenti, cujus lignum album, fragile, leve. In cujus ramis quandoque continetur aliquid de veſtigiis Camphoræ, ut in repoſitorio ſuo curioſiſſ. oſtendit D. Charleton.

Garcias affirmat ſe à viris fide dignis habere arborem eſſe nuci juglandi ſimilem, vaſtam ac præaltam, latiſſimè ſeſe fundentem, & aſpectui perpulchram.

 Mar-

Martinus Martinius, Jeſuita, in Sinicâ hiſtor. lib. 8. p. 310. lignum Camphoræ odoratum, & ad palatia extruenda aptum eſſe, confirmat.

Sextus Sinæ imperator Hiaoous, immortalitatis adipiſcendæ cauſa, curavit exſtrui palatium ex meris lignis odoriferis, ut Cedro, Cupreſſâ, Camphorâ, & id genus aliis, cujus odor ad viginti ſtadiorum diſtantiam diffuſus facilè percipiebatur, ut hiſtorici ſcribunt.

Creſcit hæc arbor in Burneo, Bairos, Sumatrâ copioſé. Quod in Java majore moderno tempore quoque inveniatur hæc arbor, teſtis eſt Mandeſloh in itine-

itinerario Regionum Orientalium per clariss. Olearium conscriptæ.

Quomodo autem Camphora ex hac arbore prodeat, non omnes unum idemque sentiunt. Quidam enim ceu medullam in arbore colligi & deinceps extrahi putant, Garcias expressis hoc negat verbis: Est autem, ait, Caphura gummi (non medulla aut cor, ut alii putârunt) quod in meditullium ligni cadens, deinde extrahitur, aut per rimas exsudat sine ullis rubentibus aut nigricantibus maculis, non autem organis elicitur, neque ad candorem conciliandum decoquitur.

 Scaliger

Scaliger ex aliorum mente quoque affirmat Camphoram vel ex ſua matrice arbore nimirum extrahi, vel à natura ipſa expelli ; nam quædam è venis eximitur, in quibus hæret quaſi cruſta quædam. Aliquando rubro exit cortice, & creſcit reſinarum modo, primum colorata, quæ deinde ſale aut arte fit candida.

Camphora igitur genuinus hujus arboris fœtus eſt, non autem ex fulguris materia accenſa arboribus in India adhæret, quemadmodum in aliis locis è fraxino & ornis ex rore Cœleſti Manna interdum agglutinatur, ut fruſtra ex Serapione conjicit Cæſalpinus.

Camphora differt ratione locorum in quibus creſcit, & ratione depurationis: duorum enim generum eſt, *viz.* de Burneo, & quæ ex China affertur. Caphura de Burneo, ait Garcias, nunquam ad noſtras uſque regiones penetravit, ſaltem cum iſthic eſſem videre non contigit, nec id mirum, quandoquidem hujus libra tanti emitur, quam centenæ libræ ejus, quæ ex China affertur, quæ ſecundum genus eſt, eaque in Europam defertur, in partes orbiculares coacta, quinque digitorum diametri, & quia ita coacta eſt, compoſitum medicamentum videtur, non ſimplex. Quâ

autem

autem ratione compoſitum ſit, addemus, quantum ex authoribus colligere poſſumus. Dicunt panes illos orbiculares, qui ex China advehuntur compoſitos eſſe, quoniam Caphura de Burneo in Chinceum deferatur, ideo ejus incolis expetita, ut eam alteri viliori permiſceant. Huic opinioni ſuffragantur Baneanes de Cambaya, qui pro arcano dicunt, deficiente Caphurâ de Burneo ſolere ſe exiguam quantitatem cum multá Chinenſi commiſcere, eamq; falſò de Burneo nuncupare. Addunt idem iſti Baneanes, Chinenſem Caphuram compoſitum eſſe medicamentum, quod temporis lapſu evaporat

porat & corrumpitur, Caphura vero de Burneo minimì. Quicquid fit, ex duobus Caphuram conflari generibus, necesse est.

Caphuræ quædam grana sunt nobiliora, quædam ignobiliora: In ea vero discernenda Baneanes & Arabes, qui eam emunt, adeo sunt experti, ut Camphoram Camphorâ permixtam adeò dextrè distinguere & justum imponere pretium possint, ut vix quis eos fallere queat.

Scaliger ait, præstantissima ea est Camphora, quæ sole albescit, minus bona quæ ab igne albedinem accipit, vel alio mangonio depuratur. Stilla-

titia diutius ſuas ſervat vires & defæcatior eſt.

Sed ſalvâ tot doctiſſimorum medicorum authoritate nos ex ore clariſſimi Hermanni Lugdun. Batav. olim Botanices Profeſſoris digniſſimi(τοῦ μακαρίτου) cum me hic Londini viſitaret habemus, Camphoram eſſe genuinum ſal volatile oleoſum, è cognomine arbore prolicitum, cui fruſtulatim conciſo aquæ ſ. q. affunditur & deſtillatione una cum aqua prolicitur oleum cui innatat Camphora, quæ per tritorium ſeparata, poſtmodum per ſublimationem depuratur. Cui ſubſtantia analoga, imo ipſi planè æmula hic etiam elici

poteſt

poteſt ex plantis aromaticis, veluti Thymo, Serpillo, Origano, &c. imo ex radice Cinnamomi deſtillatam monſtravit idem Hermannus.

Bonæ Camphoræ (ex Mœbio) notæ ſunt hæ ſequentes: 1. Color candicans ſine maculis. 2. Friabilitas. 3. Odoris fragrantia. 4. Inflammationis facilitas, quæ etiam in aqua continuare ſolet. 5. Totius ſublimatio ut nihil remaneat. 6. Bona Camphora facile ab aëre conſumitur & evaneſcit inſtar ſalis cujuſdam volatilis. Paracelſ. lib. 4. tr. 1. pag. 53. dicit Camphoram in loco immundo poſitam avolare inſtar nitri in igne. Adulteratur Camphora,

ra, ait Scaliger, ſevo, maſtiche & aquâ vitæ. Sed jam ad ejus vires examinandas me propero.

Camphora dolores mulcet:

℞ *Spirit. vin. rectificat.* ℥iv. *Camphoræ per ſublimat. depurat.* ℥ij. pro Fotu in Gangræna, ambuſt. &c.

Spiritu hoc Camphorato Jacobus Waſſe Senior, Chirurgus inter Londinenſes feliciſſimus hoc Spiritu per multos retro annos (me teſte) ſummo cum ſucceſſu fuit uſus.

℞ *Gumm. Ammoniac.* ℥ij. *ſulphur.* ℥ß. *Camphor. per ſublimationem depurat.* ʒij. *Euphorb.* ʒi. *ol. petræ q. ſ. M.* F. Emplaſtrum nobiliſſ. in meliceribus, Atheromate, Steatomate.

℞ *aq.*

℞ *aq. Sambuc.* ℔i. *Tartar. alb. calcinat.* ℥ij. *Camphor. ut ſupra depurat.* ℥iv. *vin. alb.* ℥v. F. deſtillatio: in Gutta roſacea præmiſſis præmittendis, excellit.

℞ *Aq. roſar. plantag. folior. vitium an.* ℥ij. *acet.opt.* ℥iii. *Camphor. ſublim. depurat.* ʒij. *M.* in carbunculis faciei rubicundis.

℞ *Sem. Sinapios* ʒiij. *ſulphur. trit.* ℥ß. *Camphor. ſubl. depur.* ʒij. *unguent. agrippæ* ℥ij. *M.* in Scirrho.

℞ *flor. Sambuc. melilot. an. M.* i. *medul. panis opt.* ℥iij. *croc.* ʒi. *Camphor. S. D.* ℥iß. *coq. in cereviſ.* (alâ dict.) *q. ſ. add. farin. fænugræc. alth. an.* ℥i. *M. F.* Cataplaſma in mammarum tumoribus & inflammationibus.

℞ *ol. laurin. ſpir. vin. ceruſſ. an.* ℥i. *ſal. armon.* ℥ß. *Camphor. S. D.* ʒij. *M. F.* Unguentum in ſcrophulis, ſtrumis, &c.

℞ *Ce-*

℞ *Ceruss.* ʒiß. *plumb. ust.* ʒiij. *antimon. crud.* ʒij. *pompholyg.* ℈iv. *Camphor. S. D. ſacchar. Saturn. an.* ʒi. *ol. nicotian.* ℥i. *ſucc. nicotian. per infuſ. fact. q. ſ. M. F.* Linimentum in Cancro.

Hiſce medicamentis aliquando additur arſenic. auripigment. virid. æris, calx viv. opium, Theriac. &c. pro re nata.

℞ *Sachar. Saturn.* ℥ß. *Camphor. S. D.* ʒß. *ol. lini.* ℥ij. *ol. ovor.* ℥i. *F.* Litus in ambuſtis.

℞ *Gumm. Carann.* ℥ij. *Camphor. S. D.* ℥ß. *croc.* ʒi. *ol. Therib.* ℈ij. *M. F.* Emplaſtrum in tumidis puerperarum pedibus poſt partum.

℞ *Mucilag. ſem. pſyllii cydonior. aq. roſar. plantag. an.* ℥i. *album ovor. concuſſ.* N°. ij. *Camphor. S. D. gr.* vi. Miſta oculis inſtillentur &

linteis

linteis mund. impon. in oculorum ægritudinibus.

℞ *aq. Chelidon. Maj.* ℥ij. *ſpir. ſal. armon.* ʒi. *vitr. antimon. gr.* iv. *Camphor. S. D. gr.* vi. *M. F.* Collyrium in Cataract. incipient.

℞ *Sevi bovin. veter. Theriac. Venet. an.* ℔ß. *camphor. S. D. ſpirit. vin. ſolut.* ℥ß. *M. F.* Unguentum in membris reſolutis & contract.

Aurium, oculorum, narium, dentium, oris & faucium affectionibus prodeſt ipſa Camphora. Hartmannus, Weckerus, Fernelius egregias in his affectibus formulas recitant Camphoratas. Emplaſtrum de Sperniola Camphoratum dolores dorſi inveteratos diſſipat, & ei robur conciliat, Vid. Quercetan. in conſil. de Nephritid.

Camphora ut extùs opitulatur, ſic & intùs Febribus remedio eſt Camphora: Somnum conciliat Camphora: Summum eſt alexipharmacum, & venenum expugnandi vim habet: in peſte validiſſimum potentiſſimúmque eſt remedium, ſumma enim partium tenuitate prædita eſt Camphora, unde inſtar Spiritus Vini rectificatiſſimi ſpontè evaneſcit ac in auras avolat, niſi probè recondatur. Dolores Capitis tollit.

℞ *amygd. dulc. excortic.* N°. iv. *Sacchar. canti alb.* ℥i. *camphor.* ʒß. *M. F.* In mortario pulvis, pro medici intentione cum aliis ingredientibus miſcend. Heurnius Moſchum add. & ambram.

Quer-

Quercetanus eſſentiam Camphoræ habet, lib. de medicament. ſpagyric. pag. 217.

℞ *ſpir. vin. rectif.* ℥x. *Theriac. Andromach.* ℥v. *myrrh. rubr.* ℥iiß. *croc. or.* ℥ß. *Camphor.* ʒii. deſtillentur ut eſt artis.

Compoſitum fit, totum corpus penetrans, obſtructiones reſerans, ſanguinis circulationem promovens, ſpiritus ſummoperè recreans, laudabiléſque effectus poſt ſe relinquens.

Joannes Crato libr. de peſte ait: Plurimùm poteſt Camphora cum pauca Theriaca vel Mithridat.

Idem in epiſt. 103. apud Scolzium Camphoram omnia

compoſita in peſte excellere affirmat.

Sennertus electuarium Cratonis camphoratum efficax dicit, quod fit modo ſeq.

℞ *Scord.* ℥iij. *dictamn. alb. zedoar. gentian. angelic. caryophyllat. an.* ℥i. *croc. Camphor. S. D.* ℥ß. *pulveriſentur aſperganturque aq. Card. B. in qua diſſolutæ fuerint Theriac.* ℥ij. & *cum ſ. q. ſyrup. de ſucco. Card. B. F. Electuarium.*

Fernelius lib. 5. meth. cap. 21. Camphoram malignos vapores præſertim calidos exſtinguere docet.

Andreas Libavius, pag. 3. ſingularium lib. 5. cap. 1. ex Aëtio ut ſuccinum, ita & Camphoram in peſte profliganda,

putredine ac venenis arcendis plurimum valere, teſtatur.

Fabritius Hildanus lib. de Gangr. & Sphacelo: Camphora non immeritò inter fortiſſima alexiteria à viris doctis numeratur.

Joannes Poppius lib. de uſu med. chymic. Camphoram diſſolve in aceto, hujuſque cochlear unum ſume, exſtinguetur inde ardor ſeu æſtus malignus à peſtis veneno cauſatus.

Confectio liberans, ut & pulvis rubeus Cæſaris contra peſtem in Pharmac. Auguſt. Camphoram habent admiſtam, & ideo in peſte & febribus malignis commendatur.

Jordanus, Divinum eſt in morbis, ait. Meſue ſuos Trochiſcos habet de Camphora. Nicolaus Myrepſus ſpecies diatrion. Santalon. Camphorâ impregnatas ad febres bilioſas, viſcerum inflammationem & omnem intemperiem calidam poſteritati reliquit, ſect. 1. pag. 223.

Sennertus in paroxiſmo epileptico Camphoram adhibet.

Paracelſus & Riverius Camphorâ utuntur in mania.

Hermannus Camphoram laudat in vertigine.

Fernelius lib. 5. Therapeutic. cap. 17. in Cephalalgia Camphoram præſcribit.

Sennertus & Mindeverus idem faciunt. Keſle-

Keſſerus in Spaſmo Camphoram extollit.

Triſtibus, melancholicis & memoriâ laborantibus Pharmac. Auguſt. Camphoræ prædicat excellentiam.

Camphora cor roborat, ſpiritus recreando ac lætificando, ſunt verba Avicennæ.

Camphora luce quâdam ſpiritus rigat, ita ut ſi cyathus aquæ in qua Camphora nucis avellanæ magnitudine accenſa conflagravit, exhibeatur ſyncope vel animi deliquio laborantibus, ſtatim liberentur; Neander Bremanus in ſyntagm. de medicinæ laude & origine, pag. 360. Rondeletius in ſputo cruento ab acri materia ex-

citato ex cyatho aquæ de ciſterna cum modico aceto propinabat Camphoram.

℞. *Corall. rubr. margarit. præparat. an.* ℥ß. *gumm. Arabic. Tragacanth. Camphoræ an.* ℈ß. *M. F. pulviſ. Doſis* ℈i. *in decoct. vel aq. burſ. paſtor. vel Tormentil.*

Trochiſc. Aliptæ Moſchatæ Nicolai in Pharmac. Auguſtan. Camphoram recipiunt, ac conferunt infantibus ac puerulis Aſthmaticis, ac pectoris anguſtiâ, vel anhelitûs difficultate preſſis. Ad icterum valent Spec. diarrhodon Abbatis Camphorâ permixtæ.

In hydrope præmiſſis præmittendis multum tribuitur Cam-

Camphoræ vel ejus oleo.

In ſcorbuto Camphora, vel oleum medicamentis antiſcorbuticis mixtum ſuas oſtendit vires.

Quercetanus in Cardialgia ſuum laudat cardiacum minus, quod Camphoram habet adjunctam.

Lumbricos necat & expellit ol. Camphoræ cum gutt. paucioribus ſpir. nitr. cum aq. tanacet. mixt. feliciori cum ſucceſſu; hi hoſpites diverſorio ſuo ejiciuntur. *Khunrath.*

Hæc de Camphoræ virtutibus fuſiùs dicere voluimus: jam vero quid quæſo Camphora in Renum, veſicæ, uteri, partiumque genitalium affectibus

efficit? hæc ſanè peculiariter nos ſpectant!

Quercitanus in conſilio de Nephritide circa finem olei Camphoræ meminit, eique vim calculum pellendi ineſſe affirmat.

Libavius tom. 1. ſyntagm. Arcanor. Alchym. lib. 8. cap. 19. & Keſler. centur. 4. operation. chymic. Camphoram in earum partium affectibus extollunt.

In vulneribus renum oleum Camphoræ opem ferre, affirmat.

In ardore urinæ oleum Camphoræ locum habere, & olei amygd. dulc. admixtione efficacius eſſe experientiâ ſæpius comperimus.

In

In dyſuria, veſicæ inflammatione oleum Camphoræ ſuis non deſtituitur viribus. *Khunrath.*

In uteri doloribus, imo & ejuſdem procidentiâ valet Camphora, ut teſtis eſt Keſlerus.

In nimio menſium fluxu ol. Camphoræ convenientiſſimum eſt remedium. K*hunrath.*

Philonium Perſicum Camphoratum, quod in noſtris Pharmacopoliis habetur, ad omnes uteri hæmorrhagias egregiam virtutem habere teſtantur Auguſtani.

Schroderus eſſentiam Camphoræ uterinam habet. Camphora ad albas uteri fluxiones efficax. Fernel. lib. 6. Therapeutic. cap. 1. Ole-

Oleum Camphoræ ſublimatione factum inveteratam Gonorrhœam ſanat, in Satyriaſi & priapiſmo idem oleum remedio eſt. *Khunrath.*

Ex his Camphoram alexipharmacâ & effervescentias præternaturales tollente virtute præditam eſſe, abundè liquet, eamque idcirco oleo quâ gaudet penetranti aptiſſimam fore acutis & ſepticis Cantharidum particulis obtundendis, & acrioribus illius diuretici ſalibus benigno ſuo ſulphure temperandis cuivis Camphoræ anatomiam conſulenti judicandum erit.

Obſer-

Observatio.

ANno 1691, *Octob.* 25. Quinque adolescentes œnopolium adeunt, ubi vino exhilarati, Cantharidum quas penes sese habebant contusas, effectus tentare cupiunt. Serius ergo accedenti cuidam socio hujus propositi ignaro post aliquot pocula exhausta unum cum larga dosi Cantharidum miscent: paucis horis elapsis pruritum sentit & punctiones, ardorem tandem summum atque Stranguriam patitur intolerabilem, circa vesperam Chirurgus vocatur D. Fosschet, sed clam sibi ægrotantis socii res

res geſtas ſervant, ille ſympto-mata examinat, & eâ ipſâ horâ phlebotomiam inſtituit, & emulſiones præſcribit, at his nihil levaminis æger percipiens, continuò clamoribus compotatores accuſat, tandem fatentur ſocii quid ipſi potandum dederint; injectiones ergo præparat Chirurgus ex emollientibus & anodinis; opiata propinat at omnia fruſtra.

Diebus quinque elapſis, mihi forte fortuna obviam veniens Chirurgus hiſtoriam narrat, & conſilium meum rogat. Lubenter dedi, duos enim Camphoræ ſcrupulos in duplicem Bolum formandos præſcripſi, unum horum quamprimum

capiat,

capiat, alterum ſex horis elapſis: prima doſis quam maximè dolores ſublevat, ultima planè tollit. Ægroti hujus herus erat D. Bennet, vir probus & benè notus (in *Wapping*) qui unde tam ſubitaneum accepiſſet remedium rogat Chirurgum; hic rem omnem aperit; accerſor, gratias agit ſummas D. Bennet, & me honorario ſatis amplo dimittit: Sed ad rem tot ergo argumentis fretus Camphoram Cantharidibus junxi, ſpe fore ut hâc methodo ex medicamento antea quamvis legitimo cautè tamen & parvâ doſi uſurpato, utiliſſimum remedium conficerem; nec me mea fefellit fides, mirabiles

biles enim inde ſucceſſus vidi, ut autem tam vis morbi quam medicamenti efficacia magis innoteſcat, ad hiſtorias pergo, in quarum prima inflammationum harum & ulcerum ſymptomata & cauſas cæteris diligentius examinare propoſui.

Hiſtoria Prima.

A*Nno* 1676, occurrit mihi fœmina (*A. R.*) annos ultra quadraginta nata, gulæ dedita, quæ per annos aliquot dolorem gravativum & ſubinde punctorium in lumborum regione verſus pubem & inguina delatum præſenſerat, brevi poſt mictio cruenta & purulenta

ſecuta eſt. Inde vero ab aliquot ſeptimanis, prædictis malis ſeſe conjunxerat urinæ ardor & ſtillicidium, inter mingendum dolor punctorius circa pubem atrociſſimus & tantus, ut eum ferendo verbiſve depingendo par non eſſet: lotium ſubclarum cum ſedimento purulento & fœtido excernebatur: fæces involuntariè effluebant, pulſus erat celerior & frequentior naturali, reſpiratio aucta fuit: Ægra multum ſitiebat, cibos omnes averſabatur, diu noctuque cum corporis jactatione & vigiliis inordinatè adinterrogata reſpondebat, facies ferox truculenta & oculi fixi adſtantium animos commiſera-

tione capiebant. Ingravescente morbo (plurimis medicamentis frustrà adhibitis) ægra intra triduum defuncta est, ope Chirurgorum *W. N.* & *A. P.* dissectum fuit corpus. Vesicam urinariam pure fœtidissimo lento plenam, ejus tunicam interiorem crassam admodum & ulcere erosam invenimus. Ureteres solitò carnosiores pure & calculis infarti admodum duros sentiebantur. Dexter equidem calculos quatuor albidiores, materiâ subsalsâ & fœtidâ involutos, sinister nigricantes magis, sed duriores minimos in se continebat: Renes intùs exesi atque corrupti flaccidi, sordido pure

refarti

refarti, imò turgidi erant. Renis dextri pelvi calculus acutus, durus, angulofus, aliquâ fui parte parenchymati infixus obfervabatur. Siniftro autem in rene pus cruentum, plurimíq; exigui calculi, figurâ prædictis illis in hujus lateris uretere hærentibus affimiles, contenti erant.

Fœmina hæc gulæ erat dedita:

Ubi cibus præter naturam copiofior ingreffus fuerit, is morbum facit. Nec fatietas, nec fames, nec aliud quicquam bonum eft, quod naturæ modum excedit.

Intemperantia virtiginem, ingenii tarditatem, torporem, fom-

ſomnolentiam, inertiam, caco-chymiam, hydropem; imò mille morbos producit.

Ægræ noſtræ mala præpoſtero victus genere acquiſita referam: ex hiſtoria colligimus veſicam urinariam primariò, ureteres cum renibus, quæ partium mandantium locum ſibi vendicant; ipſumque autem cor, totamque maſſam ſanguineam cum ſpiritibus animalibus ex ea oriundis per conſenſum fuiſſe affectam. Urina cum pure mixta guttatim exiens, veſicæ actionem depravatam fuiſſe, indicabat.

Dolor gravativus in lumbis verſus pubem exporrectus, renum, ureterum & veſicæ ſi-

tum manifeſtabat. Ipſa namque veſica in infimi ventris pelvi collocata, vaginæ, uteri & oſſibus pubis annexa, tribus foraminibus pervia eſt, obſcurioribus duobus juxta ejus collum per quæ ab ureteribus ſupra muſculos inſignes pſoas femur flectentes progreſſis, ſerum promanat, & majore uno quo per brevem latamque uteri collo anteriùs inſculptam cervicem urina exitum invenit.

Renes diaphragmati, lumbis, inteſtino colo & cœco (mediante peritonæo) connectuntur.

Pulſus præter naturam frequentior de maſſæ ſanguineæ fervore teſtatur.

Facies ferox, oculi fixi, inordinata ad interrogata reſponſio, vigiliæ & corporis jactatio ſpirituum animalium conturbationem atque delirium arguunt.

Hæc autem partium affectarum, tum continentium tum contentarum junctìm cum cæteris in hiſtoria traditis ſignis morbum ipſum determinant, qui ratione à ſymptomate urgentiore deſumpta VESICÆ INFLAMMATIO CUM ULCERE audit.

Si quis ſanguinem & pus mingat, & ſquammas, & odor urinæ gravis adſit, ei veſica exulcerata eſt, ſunt verba Hippocratis ſect. 4. Aphoriſm. 81.

Ac-

Accedit quod apertâ veſicâ pus copioſum, fœtidum, lentum & acre, ejuſque veſicæ pars interna rubicunda valdè & nigricans, pure copioſo undique obſeſſa in conſpectum prodierit.

Veſica urinaria, membranarum contextu conſtans, fibris muſculoſis intertexta, per quas vaſa ſanguinea tranſcurrunt unà cum glandulis quam plurimis exiguis, inflammationis & ulceris fuit ſubjectum. Vid. Galen. lib. de Tumoribus, cap. 2.

Hujus inflammationis cauſa continens fuit ſanguis copioſus ad veſicam urinariam profluens, extra ſua vaſa delatus atq; ſtagnans.

Ulcus ipſum à ſale acuto & acido proximè oritur, cujus aculei quaſi cuneoli internam veſicæ membranam mucoſam corrodebant, atq; penetrabant, & ſanguini per inflammationem extra vaſcula hærenti ſeſe injungebant, ſicque puris fœtidi generationem promovebant.

Nullum ulcus abſq; corroſiva cauſa conſiſtere poteſt. Corroſio autem vel acrimonia extra ſales nulla eſt: experientiâ enim conſtat, ſanguinem acidi ope in pus mutari, gangrænam verò à ſale acri lixivioſo ortum habere: quare ſi quis in cancro ſalem corroſivum non agnoſcit, eum parum perſpicacem

eſſe,

esse, ait Sennertus institut. lib. 2, cap. 8. p. m. 244.

Dolor lancinans & pungens adfuit, qui dolores ubi adsunt (quibus ægri se ceu cultro secarentur vel pungerentur affici dicunt) aliis permixta salia acida illic peccare evincunt, dum enim invicem permiscentur diversa salia in se mutuò agunt etiam ac furere incipiunt, ex quo furore ebullitio, & ex hac dolor ille punctorius oritur. Hinc quoque ulcerum inæqualitatem deducit sublimis ingenii Paracelsus Chirurg. magn. part. 3. lib. 4. pag. 197.

Omne pus plus minus salis acidi in se continet, cujus tamen particulæ porosam linguæ

noſtræ membranam valdè villoſam, eximio & ob papillas multas voluptuario guſtandi ſenſu præditam ſubtiliſſimis ſuis aculeis certo modo figuratis ferire nequeunt, antequam à reliquo puris corpore ſeparentur: prius enim talis eſt temperies, quæ figuras earum obtundat, atque particulas latè diffundat, non ſecus ac variis ſuccis invicem permixtis, de certa aliqua ſaporis ſpecie pronunciare impoſſibile eſt, at ubi ad ſeparationem res inclinare cœperit, quo fini propior, eo facilior dijudicatio apparebit.

Sic vinum dulciſſimum acerrimum tartarum generat, vel ſpiritibus avolantibus in ace-

tum (cujus ſal fixum nihil aliud eſt quam tartarus crudus) degenerat.

Spiritus eodem modo corporis humores temperantes, calore ſuo fovente motuque non ſolum ſanguinem à corruptione vindicant, ſed & ſolidas omnes¹ corporis partes, ipſamque adeo vitam, quamdiu ſuperſtites ſunt, conſervant.

Cum vero ſpiritus è ſanguine morbidæ noſtræ fœminæ per inflammationem ſtagnante avolârint, pus in ea generari cœpit, ſanguini & loco affecto analogum.

Poſtquam enim pus in veſica hærens, ſuâ acrimoniâ vaſa eroſit, ſanguis, qui alias à

vitali

vitali efferveſcentia in corde facta motu circulari, ſubſiſtens, determinato hoc ſibi debito motu, cujus beneficio ſanguis ſubinde ad cor atque inde ad arterias relapſus vitalitatem ſuam redintegravit, privatus, in ſemetipſum egit, obvias ſibi particulas aſſiduè loco expellendo, donec eas inter quaſdam alias ita collocârit; ut ordinarius motus non amplius interturbaretur, vel in ſimilem motum coëgerit, ut ſic una quaſi maſſa homogenea efformaretur; reliquas vero particulas, quas non potuit pariter movere, in eas impingendo deturbârit ex medio, modo ſurſum, modo deorſum, prout aliæ

causæ ad hunc vel illum motum concurrerunt: non enim fuit possibile ut heterogeneæ particulæ in eundem motum conspirârint: hujus rei vulgare exemplum est in præparatione butyri, ubi solâ agitatione butyrum à sero lactis ideo separatur, quia butyri particulæ minus aptæ sunt ad motum quam seri, ut hoc ex Cartesio demonstravimus in libello, Anno 1687, à nobis conscripto & bis edito: Thomæ Witherley Equitis Aurati, tunc temporis Coll. Med. Lond. Præsidis & Censorum ejusdem Collegii propriis manibus signato & approbato.

Sanguinem humanum eumque inflammatum & puris exinde generationem, ipſamque particularum in ſanguine ad motum aptitudinem vel ineptitudinem rimantur Paracelſiſtæ, qui magiſtro probationis igne adhibito Balſamum vitale ſanguinem in digeſtione aliquot menſium ſpatio factâ balneo Mariæ impoſitum deſtillantes ſpiritum ſummè volatilem eliciunt, cujus particulæ expanſæ & avolare nitentes cæteras omnes circumpoſitas agitant, atque in efferveſcentiæ motu continuo detinent: hi ſpiritus ad oculum limpidi, nares urinoſo fœtore, linguam acri ſapore ex accidente tamen

petentes, maſſæ ſanguineæ junčti, exactæ mixtionis ſunt tutores, abſentes vel inordinatè moti œconomiæ deſtructores.

Sulphur educunt copioſum, ſeu oleum nigricans, à cujus diſſolutione (ut refert clariſſ. D. Willis) ſanguinis tinctura rubicunda oritur, quod ſi nimium igne exaltetur maximo ſanguinem fervore exagitat, ſi à ſulphure amica ſorte uniti ſpiritus avolârint, fœtor peſſimus exſurgit.

Sal volatile parant à ſpiritu puro diverſum quantitate magnâ, quod inordinatos particularum motus refrœnat, putredinem arcet, propterea nulla corpora plus ſalis volatilis

lis indigebant ipſorum anima-lium corporibus, quorum ſul-phur à ſale volatili vinciri opor-tuit.

Terra, è ſanguine humano elicita, copioſa eſt, levis, fri-abilis, bonam ſanguinis conſi-ſtentiam largitur, vix move-tur.

Aquam tandem chymici reperiunt multam, limpidam & inſipidam, phlegmatis no-mine notam, à qua urinæ & ſudores proveniunt.

Diverſæ hæ partes ad fer-mentandum ſive effervescen-dum aptæ, in ſanguine extra-vaſato axitatem & disjunctio-nem ſibi debitam amittunt, quia non amplius motu circu-lari

lari agitantur, vinculis ſuis ſolutæ confeſtim erumpunt, & ob copiam Spiritûs, ſulphuris & ſalis volatilis cum fœtore in pus abeunt.

Plantæ ex minimo ſemine altè aſſurgunt & latè explicantur ob copioſum volatilem Spiritum, ut fit præ aliis in Acere montano candido & fraxino excelſiore, quarum Arborum ſemina affabrè diſſecta liquidò probant, ſemen ſaltem in pleriſque plantis nihil aliud eſſe quam foliola, quæ primò Spiritus hujus ope emergendo pullulant, aptè à natura complicata aut convoluta unà cum radicis germine congrua tenellæ plantæ alimenti portione

tione atque idoneo integumento.

Nequaquam adeo exiguum ſemen in proceram arborem explicari, aut ſuccus nutritius eouſque propelli poteſt excepto Spiritu volatili, quem Chymici quamvis impurum ignis ope ſæpius expellunt rei alterius ſive ſalis volatilis ſive olei beneficio.

Parum plantis ineſt ſalis volatilis, at aliquid tamen, etenim nulla excellentèr Sapida planta invenitur, ex qua quicquam hujus elici non poſſit, id quod maxima pars plantarum aromaticarum & ſcorbuticarum in aquis & paludibus creſcentium teſtatur.

Mineralia, & in ſpecie Terræ atque metalla plus fixi ſalis continent, & ſpirituum acidorum (quorum ope & ipſa metalla ſolvuntur) quam ſalis volatilis; hinc non niſi magno Vulcani molimine tolluntur, & demum ultimò aſcendunt ; quam motûs diverſitatem in maturationibus, generationibus, effervefcentiis, fermentationibus, putredinibus & corruptionibus à Sole atque Aſtrorum ſitu diverſo, & in talia corpora multiplici efficaciâ ſi quis deducat, actum non acturum talem judicem, qui nôrim.

Primò, quamvis in quibuſdam regionibus tempore cani-

culæ æstus non semper sit maximus, imo non rarò minor, quam aliis æstatis temporibus, tamen vina tunc mutari, carnes putrescere similésque mutationes alias in corporibus fieri. Sennert. institution. lib.5. part. 2. Sect. 1. cap. 5.

Secundò, morbos cerebri secundum Lunæ phases non parum mutari, nunc augeri, nunc minui: proinde in quibusdam regionibus Matres novilunii tempore Infantes suos adversus epilepsiam, pavores in somno, & alia mala medicamentis probis muniunt.

Tertio, ex sapore austero fieri dulcem ab Astris oriundum à particularum fixitate ad vo-

latilitatem Spirituum verſus al-
teriorem mobilitatis gradum.

Hâc itaque ſanguinis (eâ quâ potuimus brevitate) Chymicâ reſolutione traditâ, eum in ſua principia disjungi certò determinare non poſſumus, quia materia in diviſione non ſemper reſolvitur in particulas, æquales iis, ex quibus componebatur, ſed modo in minores, craſſiores, aut mediocres. Carteſius Princip. Philoſoph. lib. 3. articul. 99.

Nam ignis ſuâ violentiâ, aut quodcunque aliud ejus vires in reſolutione ſupplens per motum agit irregularem, quo impoſſibile eſt omnes particulas ſemper ſecundum illas ſuperfi-

cies ſeparari poſſe, ſecundum quas junctæ fuerant, nam aliquando tam firma eſt unius particulæ cum alia conjunctio ut facilius alibi quam in junctura dividatur, ſub qua conſideratione & ipſa deſtillata vires eaſdem non habent, quibus ſimplicia eorum prædita erant, eò quod vires omnium in motu irregulari violento non aſcendant, aut etiam avolent.

Hiſce præmiſſis, quo reliqua melius intelligi poſſint ad ægram revertamur. Ex pulſu p.n. celeriore & frequentiore, ex dolore gravativo & pungente à lumbis ad pubem protracto, ex mictione ſubſequutâ

tum purulentâ tum ſanguineâ: & quod eventus docuit ex pure fœtido in veſica, ureteribus & renibus collecto, itemque calculis è renum parenchymate & ureteribus extractis cauſas inflammationis cum ulcere antecedentes ſtatuimus, quæ in ſpecie tres ſunt: Febris, ulcus, & calculus.

Febre ſanguis in partem affectam & dolentem veſicam, nempe urinariam, per minimas arteriolas ab hypogaſtricis ramis oriundas, motus & concitatus, extravaſari potuit, nondum tamen in ſpatia vacua effuſus eſt, quo ſolo continentem inflammationis cauſam ab antecedente diſtinguimus,

utramque ſanguini diverſo modo adſcribimus; qui ſanguis extra vaſa ſtagnat, continentem, qui verò intra vaſa cum impetu ad partem movetur, antecedentem cauſam habemus. Quomodo autem inflammatio orta ſit à febre proponit Galenus de inæq. intemper. lib. 6. artic. 2. pag. 267.

Febri huic anſam dederunt *primò* acres particulæ ex pure in veſica hærente, & venulas corrodente, ſanguini refluenti cordique communicatæ (& ut p. n. frequentior ventriculorum contractio, ſicque pulſus frequens & celer ſequutus fuerit) ipſum cordis Parenchyma vellicantes & irritantes. *Secundò*

Spi-

Spiritus itidem vitalis, ob dolorem & continuitatis ſolutionem æſtuans, & velociter motus fervorem intenſum ſanguini conciliavit, eumque quaquaverſum per arterias propellendo, febrim excitavit.

Pus verò quod per ureteres in veſicam procubuit in renibus generatum erat ab eroſione per acredinem factâ, non tantum vaſorum, quod ex mictione cruenta antehac habita, ſed etiam caruncularum papillarium, quod ex puris redditione patet: Carunculæ autem papillares dictæ, nihil aliud ſunt, quam interius renum parenchyma, quod craſſius, fibroſius & durius exiſtit, quam ſu-

perior & exterior illorum substantia, quæ eousque exesa fuerat ut nihil præter membranam renes cingentem reliquum fuerit, id quod mirum non est, cum continuò unà cum sero sanguinis salso per minutos caruncularum poros (in bobus patulos) propulso, totius corporis excrementitia humiditas & colluvies velut in cisterna colligatur, atque adeo magis acrimonia puris intendatur. Malum hoc frequens est in hominibus & brutis, imprimis canibus, quorum renes persæpe adeo scatent sanie & turgent, ut etiam leviter tactâ membranâ exteriore, pus fœtidissimum, flavum & subcruentum effundatur.

Lacerati & eroſi fuerunt renes à calculo inde coërcito, aſpero, anguloſo, carnem & vaſa renum atterente & graviſſimos dolores excitante.

Concretionis calculi cauſas in ipſo hujus tractatuli exordio demonſtravimus, quapropter iis relictis ſolummodo obſervabimus ea, quæ ab erronea diæta mulier hæc miſerrima paſſa fuit.

Ab acidiori & ſalino-terreſtri ſanguine, cujus ſero in renibus ſeparato calculi fuerunt producti pro ratione materiæ appellentis variè figurati, anguloſi, duri, ſcabri, renes fuerunt eroſi, unde pus acre unà cum aliquibus minoribus calculis in

uretere ſubſiſtentibus ad veſicam urinariam derivatum fuit, à quo interior membrana exeſa atque imflammatio cum ulcere ſuborta eſt. Dico inflammatio ſive tumor in veſicæ urinariæ carnoſis partibus ab extravaſato ſanguine ortus graviſſima inferens ſymptomata.

Ulcus eſt ſolutio continui à veſicæ partium eroſione partim ex pure acri è renibus calculo affectis deſcendente, partim ex prævia inflammatione producta.

Ex his præmiſſis (in prima hac hiſtoria enarranda ſumus aliquo modo longiores, in reliquis brevitati ſtudebimus,

prior

prior enim omnes reliquas exponit) noſtrum erit ſuperius nominata ſymptomata deducere.

Delirium ergo originem ſuam habuit à febre acutâ atque dolore atroci; febris ſuboriebatur ob ſanguinis fervorem, qui ſanguis calidior & acrior per vias ordinarias vaſa, Viz. grandia carotides & cervicales arterias ad cerebrum delatus, ſpiritus nimium ſublimavit, exagitavit, & inordinatè movit, hinc phantaſmata circa quæ ratio occupatur vitiata intellectui obvenerunt, atque judicium obfuſcârunt : quandoquidem febricitantes non aliter ac dormientes decipiantur, cum

tanta

tanta ſit ſpirituum agitatio, ut non ſinat eos diſcernere, num, quæ imaginantur ſe audire vel videre, vera ſint necne.

Dolor atrociſſimus circa pubem delirium induxit, auferendo judicium, omnis enim paſſio ingens judicium tollit, ſive primariò in ipſo cerebro radices egerit, ſive aliunde ea ad cerebrum devenerit, hoc febricitantes oſtendunt, qui in augmento paroxiſmi delirant, eoque tranſacto ſedantur, nec credunt viſis ut ante.

Mulier hæc præ labore veſicæ non potuit conſiderare proprium delirium, & mala quæ Menti inerant ſuæ, quia in

in omni dolore plurimi ſpiritus ad partem affectam confugiunt, quoniam deinde ſubtiliſſima pars ſanguinis, ſpiritus, cujus beneficio imaginabatur, diſcurſum formabat, ſentiebat, & reminiſcebatur, imagines varias in cerebro ſuſcepit, ita ut videatur videre quæ non videbat, & non videre quæ videbat.

Ab imaginibus detentus hic Spiritus variè motus, vigilias & corporis jactationes creavit.

Ab anxietate & à doloribus graviſſimis mens validè conſternebatur.

Dolor graviſſimus circa pubem, & inter mingendum acutiſſimus proceſſit à ſale illo

puris

puris acerrimo (ad exploran- dam vesicam, Catheterem im- misi politum, splendidum, ar- genteum, qui exploratione fi- nitâ extractus, prodiit rudis & nigro colore tinctus, à sale il- lo puris acri corrosivo ita mu- tatus ac si in aquam fortem immissus fuisset) figurâ suâ cum hoc sal partes vesicæ membranosas lancinabat, at- que ejus orificium ut & urete- rum ductus adeo obstruebat, ut non nisi intensâ vi & gut- tatim urina excerni potuerit, nulla verò per uteres regurgi- tare, eo quod inserantur inter tunicarum vesicæ duplicatu- ram, orificio è vesica sursum impervio.

Sitis

Sitis ingens æſtum ſanguinis ſequebatur, & ſalivam paucam arguebat. Abſumebatur ſaliva à vigiliis continuis, ab alvi fluxu copioſo. Alvi fluxus cauſam ſui agnovit non tantum humorem acrem, inteſtina ad excretionem fæcum irritantem, ſed præcipuè delirium; quo retinere excrementa neſcivit, imò præ debilitate & virium defectu nequivit.

Quibus præmiſſis quilibet facilè judicabit, inflammationem veſicæ morbum eſſe periculoſiſſimum, ſi præſertim jungatur cum ulcere, cui ubi ſe in corpore ſenili & febris continua, & delirium, & fluxus

alvi aſſociârint, inducias non patitur, ſed læthalis exiſtit.

Cadaver fœmineum crudelioribus hiſce ſymptomatibus extinctum, biennio vix elapſo, viro perito, dextro, & acuto, (N. Geekie, Chyrurgo in *Salisbury-Court* habitanti) diſſecare commiſſum fuit: ſi mei ſim memor, diſſectio in mea præſentia artificiosè inſtituta fuit *in Shooe-lane*: Sed ultra.

Hiſtoria Secunda.

ANno 1679. M. A. in *Rotherhith* propè locum dictum *Globe-ſtairs* triginta annorum, incidit in omnimodam urinæ ſuppreſſionem, ſummo cum

cum dolore, tensione, & tumore in pube, renum & lumborum dolores antea senserat, cum urina mucum solebat excernere graveolentum, summo cum fœtore, laminosum, cum difficultate & ardore, ante suppressionem sæpe sæpius cum stillicidio urinam excrevit. Aderat alvi evacuandæ frequens conatus.

In hac muliere vesicam fuisse affectam ex symptomatibus manifestum erat, quique eam torquebat morbus vesicæ ulcus audit.

Hujus multorum acrium humorum in sanguine existentium congeries remota fuit causa.

Pus verò interiorem vesicæ superficiem erodens, eamque perpetuò cum vicinis partibus vellicans, proxima fuit causa.

Corrosiva hæc sanies tot larva malorum est, hinc enim mingendi difficultas, urinæ ardor & stillicidium, imò omnimoda ejus suppressio, hinc summi dolores cum tensione & tumore in pube cæteráque enarrata symptomata producuntur.

Quam periculosus hic sit morbus & quam difficillimæ curationis, ostendimus in historia præcedenti, periti itidem & in praxi medica versati medici idem testantur passim;

urina enim acris quæ perpetuò in veſicam defluit non patitur commodam exulcerationis conſolidationem.

Curationem tamen hoc modo abſolvi: introduxi primo Catheterem, quo urinæ paravi exitum, quo immiſſo, urina effluxit liberè, pus enim unà cum eroſis membranulis meatum urinarium omnimodò obſtruxerat.

Ad tenſionem ſive potiùs inflammationem mitigandam, doloréſque ſedandos veneſectionem imperavi, quæ à Chirurgo, è veſtigio celebrata fuit, qui ſanguinis uncias XV. eduxit, qui frigefactus pleuriticum cruorem referebat.

Sex horis elapsis Enema sequens injiciendum consului. ℞. *decoct. commun. pro Clystere* ℥viij. *elect. è bacc. lauri* ℥i. *Cass. rec. extract.* ℥ß. *vitell. ovor. n°.* ij. *cum electuar. lenitiv.* ʒiij. *M. F.* Enema.

Quo injecto ægrota emolumenti aliquid recepit, in similibus casibus & enema seq. nonnunquam præscribo: ℞. *Lact. Caprill. vel ejus loco vaccin.* ℥viij. *mell. rosar.* ℥ij *M. F.* Clyster. Hisce enim intestina roborantur, fæces eluuntur, doloresque ab inflammatione orti demulcentur atque temperantur.

Cibum statim injunxi refrigerantem & parum humectantem, ut est ptisanæ cremor, oryza lacte cocta, asparagus cum brodio pullorum, gallinaceo, &c.

Pro

Pro potu præscripsi lac amygdalatum dulce aut hordei decoctum cum liquiritia & malva tepidè assumendum.

Ut quiescat in lecto satis molli quamvis non plumaceo; ut animus sit pacatus, ut somnus sit blandior, quem emulsione 4. sem. frigid. maj. papav. & laud. liq. conciliare omnem dedi operam. Quorum usu urinæ ardor & dolor aliquantulum fuerunt diminuti. Leniora semper præmitto, & si illis frustra tentatis, morbus ad summum pervenit, urgétque necessitas, tunc ad sequentia progredior.

℞. *Canthárid. penes ignem exiccatar. & pulv. gr.* xij. *Camphor. cum ol. amygd. dulc. ſolut. gr.* xv. *M. F. Boli n°.* ij. Quos trium horarum ſpatio aſſumpſit, urinas inſpexi, eóſdem bolos repetendos ſtatim curavi, quos ambos aſſumpſit partitis vicibus, eodem tamen die, circa quintam pomeridianam urina effluxit copioſiſſima : pus, ſaniem, corruptas eroſáſque membranulas excrevit eâ ipsâ veſperâ quam plurimas.

Singulis tribus horis (à doſi ad doſin) aſſumpſit tres libras liquoris, tum emulſionis, tum brodii ſupra citati, tum lactis vaccini ſaccharo edulcorati.

Horâ ſomni præſcripſi hoc ſeq.
℞. *pilular. pacificar. Matth.* ℈ß.

Cam-

Camphor. solut. gr. viij. M. F. *pil.* *n°.* iij. *inaurandæ.* Quas omnes pro una dosi capiat. Dormivit melius. Idem paregoricum imperavi pro tribus noctibus subsequentibus. Interim bibebat decoctum hordei cum syrup. violar. & mell. rosar.

Philonium persicum (quod Camphoram & Opium in se habet) paregorici loco sæpè sæpiùs substituo: quorum usu intra tres septimanas convaluit ægrota jam in vivis est, hilaris & benè sana.

Fonticulum in brachio excitandum curavi postmodum.

In mulieribus injectiones præscribo quam rarò, in viris sæpiús.

Equi-

Equiſetum, Symphytum, gummi Arabicum, bolus armena, medicamenta ſunt convenientiſſima, in hiſce caſibus pro re nata uſurpanda.

Hiſtoria Tertia.

D. *W.* Uxor civis haud infimæ ſortis circa *Guild-hall* Londini, annos agebat xxiv. dolorem patiebatur (Anno 1692.) in imo ventre circa pubem, urinam excrevit furfuraceam, purulentam, graveolentam ſummâ cum difficultate & dolore acuto, poſt Mercurialium medicamentorum uſum, imò poſt paſſam ſalivationem à medico ſatìs perito

&

& ſagaci fruſtra inſtitutam, me vocari curavit.

Præmiſſis præmittendis, Cantharides Camphorâ mixtas adhibui juſtâ ſcilicet doſi, modo legitimo naturæ convenienti, delicatula enim eſt & tenellula, aſſumpſit tamen Cantharid. præparat. Camphor. an. gr. xxi. quæ capiebat partitis vicibus octo horarum ſpatio, aſſidebam ægrotæ, obſervando nè ſtimulus nimis diù duraret, bibit copiosè emulſiones, hydrogala, decoct. hord. lac. amygdalat, &c.

Horâ ſomni aſſumpſit anodina, tribus quatuorve vicibus repetenda, poſt ſufficientes per urinas purgationes, bibit aquas

Spadanas per dies ix. pro potu ordinario hydromel & jusfcula pullorum, cum pulv. seq.

℞. *Rad. lilior. albor. ſiccatar.* ℥iiſs. *ceruſſ. antimon.* ʒiij. *nuc. moſchat. Therebinth. Venet. ad friabilitatem coct. an.* ʒij. *Rhodoſacchar.* ℥i. M. F. *pulv. de quo capiebat drachmam unam ſingulis noctibus cum ſyrup. de nymph.* ℥i. ſicq; Deo cooperante convaluit hæc mulier, miſerrima antea, jam verò córam ipſis invidis honorem meum vindicante.

Hiſtoria Quarta.

DOminam quandam modeſtiâ, & peculiari virtutis famâ dotatam (in *Collom-ſtreet*)

ſtreet) veſicæ itidem ulcere Anno 1684. laborantem Cantharidibus, antea præſcriptis, regulari itidem obſervatâ methodo, reſtitui: *Samuel Harmitage* Pharmacopœa Londinenſis, vir probus & induſtrius, teſtimonium ſatis manifeſtum in medium producere minimè recuſabit, etiamſi inter nos controverſia ſumma ſuboriebatur, quæ tamen curatâ ægrâ tandem evanuit.

Camphora Cantharidum frœnum fuit,

Fitque dolorifugum quod fuit
ante dolor.

Sem-

Semper enim Camphoram miſcui cum ipſis Cantharidibus; vel ſaltem pediſſequa Cantharidum fuit Camphora.

Hydropicas mulieres Cantharidum ope Camphorâ correctarum reſtitui varias, unius teſtis *J. C.* Col. med. Lond. & E ect. in Epiſtol. ad Lectorem fuit recitatus, qui coram ſedecim medicis poſt prandium hujus rei veritatem affirmavit.

Altera vicina fuit D. *Argill.* tunc temporis habitantis in loco dicto *Shadwell*, è regione Templi Parochialis ad inſigne Galli.

Fœ-

Fœmina hæc quadraginta circiter annorum mirum in modum tumida, de urinæ ſuppreſſione & ſiti intenſa valdè conquerebatur; aderat aquarum fluctuatio, cum de latere in latus ſeſe circumvolvebat ægra, præmiſſis præmittendis præſcripſimus hoc modo.

℞. *Cantharid. præpar. gr.* ix. *medull. panis, q. ſ.* M. F. *pil. n°.* iij. quas omnes aſſ. pro una doſi.

Poſt horas duas ℞. *Camphor. ut antea præparat.* ℈ß. *Conſerv. fruct. Cynosbat. q. ſ.* M. F. Bolus aſſ. quamprimum hiſce urinas excrevit copioſiſſimas. Die proximo aſſ. hoc ſeq.

℞. *Ingredient. pro decoct. amar. quantitat. duplicem in Pharmac. noſtr. deſcript. ſal. abſinth.* ℈iv. *Vin. Gallic. opt.* ℔i. *aq. Raphan. compoſ.* ℥iß. M.

℥ ß. M. *Ter de die assumpsit hujus infusionis* ℥iv.

Tussi ingravescente præscripsi has pilulas: ℞. *Pilular. de styrac. gr.* xviij. F. *pil. n°.* ix. ass. tres noctibus alternis. Convaluit.

Cognata Dom. *Wilcox* apud *Tower-hill* eadem ferè methodo annis jam octodecim elapsis ab hydrope à me restituta fuit. Tumor abdominis in tantum increverat ut proprios pedes contemplare non potuit, adhuc in vivis & sana est, non solum aquas extravasatas foràs eduxi, sed visceribus naturalem procuravi tonum, quo labefactato & non restituto actum est de vita hominis.

Histo-

Historia Quinta.

VEtula *N.N.* Anno 1688. annos agens tres vel quatuor ultra sexaginta, è Gallia profuga, symptomatibus sub initio historiæ quartæ enarratis affligitur, D. *Georgius Sutor* Lithotomus, eam, num à calculo laboraret, explorat, nullum calculum, sed vesicam ulcere erosam invenit, me vocat, varia præmisi, tandem præscripsi pilulas N° xvi. quævis pilula continebat gr. ij. Cantharidum & totidem Camphoræ, quas omnes assumpsit tempore constituto, vetulam hanc sanavi annis jam decem elapsis,

elapſis, ante inter & poſt medicamentorum jam ſatis ſæpè recitatorum uſum, obſervatus fuit Hippocratis Aphoriſmus primus, oportet autem non ſolum, ſeipſum præſtare, opportuna facientem, ſed & ægrum & aſſidentes & externa. Ægri officium eſt ut pareat medico, oportet ut adſtantes ſint prudentes, periti, patientes, & diligentes. Medici præſtantia, fama ac fortuna illum adjuvat. Per externa intelligit omnia neceſſaria & nihil ſiniſtri exterius adveniat.

Sic uxor *D. S.* Pharmacop. *Lond.* (in *Red-Croſs-Street*) longo tempore veſicæ ulcere

laboravit; celeberrimorum medicorum opem jamdiù imploraverat, inito Anno 1688. Cantharidum ut ſupra præparatarum ope à me feliciſſimè reſtituta fuit, maritus accurato ſcrutinio Cantharides obſervavit, Camphoram meo itidem mandato uxori ſuæ propinavit.

Eodem modo ſanata eſt D. C. generoſa (in platea *Cheapſide* prope templum dictum *Bow-Church*) poſt uſum Cantharidum Chalybeata præſcripſi, quæ aſſumpſit paucis diebus, & convaluit.

Historia Sexta.

D. *Jeffery Sall* (Pharmacopola in *Red-Lyon street Holborn*) Lithotomiæ ſeſe ſubjecit Anno 1688. *Octobr.* 1. Duo calculi grandiores ab ipſo feliciter fuerunt extracti & vulnus benè Sanatum.

Poſt aliquot Septimanas ad me venit, alium adhuc calculum in veſica relictum credens, veſicam ejus Cathetere exploravi, calculum nullum inveni, ſed interiorem veſicæ tunicam à calculis excoriatam collegi, & mucum è minoribus membranarum glandulis in veſicæ cavitatem exſtilla-

re, hincque dolores creari & urinæ effluxum impediri ex ſymptomatibus exiſtimavi: hic ægrotus audiverat quod Pharmacopolæ cujuſdam uxor (cujus mentionem feci in præcedentibus) per Cantharidum uſum quàm feliciſſimè à me reſtituta fuiſſet, his fretus abſque meo conſilio Cantharidum efficaciam tentat, eaſdemque in ipſa ſubſtantia per totum menſem aſſumit, incipiendo à granis duobus, tribus, & ſic quotidiè aſcendendo deſcendendoque veſicâ urinariâ continuo earundem uſu ſtimulatâ, mucum tandem tenacem eâ copiâ foras eduxit, quâ totum implevit diſcum,

urinam ab eo ad hoc usque tempus excrevit absque ulla difficultate, & vixit huc usque sanus & athleticus.

Toto eo tempore ut ex ipsius ore audivi assumpserat quadraginta circiter grana Cantharidum, ejus testimonium fide & admiratione dignum hic inserere non abs re fore judicavi. Vir in vivis est, honestus & candidus Vir.

Emulsiones, hydrogala toto bibebat tempore; balsamica etiam assumpserat inimico Castris expulso.

Historia Septima.

JUvenis generosus annos natus xiv. Filius D. Joannis Cheeck Eq. Aurat. Anno 1687. per dies xiij. totâ urinæ suppressione laboraverat (nullus supervixit diem xvij. hoc morbo laborans, uti hoc in mea praxi observavi) incipiebat esse lethargicus, vocatus fui ut consilium inirem cum duobus eminentioribus medicinæ Doctoribus D. S. (jam medico Regio) & D. C. juvenem in summo vitæ esse periculo dicebam, si vellent mecum convenire in medicamento quodam quod à Pharmacopola

Londinenſi procurare obtuli, ſpes aliqua affulgeret quod reſtitueretur ægrotus; deſiderabant formulam, quam non pertinaciter, ſed cum reverentia recuſabam. Senior medicus mihi aſſentiebatur; alter tandem perſuaſione matris generoſi ægroti in noſtram partem ceſſit, medicamentum fuit hoc ſeq.

℞. *Cantharid. præpar.* ʒiij. *oculor. Cancr. pulv. ſem. amios an* ℥ß. *ſal. prunell.* ʒiij. *infund. in Spirit. Vin. rectificat. Camphorat.* ℥iij. F. *infuſio.*

℞. *Decoct. pro ſyrup. Dialth.* ℔ij. *ſyrup. de Limon.* ℥iv. *infuſion. præced.* ℥iß. M. F. *Apozema.*

Ægro-

Ægrotus noſter aſſumpſit hujus Apozematis ℥iv. pro prima doſi, quam hauriebat circa horam undecimam antemeridianam, quam doſin tertiâ quâque horâ repetivit, horis intermediis hordeacea, avenacea, ſimiliáve bibebat juſcula: circa ſextam veſpertinam ſeroſam materiam colore odoréque urinæ ſimilem magnâ quantitate (ultra ℔iß.) abſque ullâ fæcum alvinarum intermixtione per ſedes excrevit, unde cerebrum totumque genus nervoſum ſtatim ſublevebatur, noctem tranſegit non valdè quietam, aurorâ proximâ eminxit urinas viâ naturali, quibus cerebrum (ſe-

roſa

rosa enim colluvies substantiam ejus inundaverat) fit liberum, spiritusque de novo excitantur, antea quidem torpidi, nunc vero officii sui compotes. Superstes adhuc generosus hic est juvenis & benè sanus.

Historia Octava.

PLurima Cantharidum præter quæ retuli felicis eventus experimenta habui; quamvis fateor multas mihi morborum historias excidisse, quarum melius nunc reminiscerer, si unquam vel somniare potuissem, tempus aliquando fore,

quo, propter medicamenti præſcriptionem tanto cum ſucceſſu toties experti carcere dignus à cenſoribus judicarer, ſed vel unicum illis refutandis exemplum ſufficit, quapropter hiſce paucis ut contentus ſit quislibet candidus Lector non vereor, præſertim cum indies adhuc (quicquid ogganiant malevoli) eâdem fretus experientiâ, Cantharides feliciſſimè præſcribo, parum ergo noſtri injuriâ cenſurâ evicere, niſi fortè quod invidiam ſuam ac inſcitiam proborum contemptui & peritorum riſui magis expoſuerint. Ut autem conſtet *Vanum illum malæ praxeos*

boatum ſententiam noſtram de Cantharidibus nequaquam mutâſſe, duos hîc caſus addam, quos poſt vincula injuſtiſſima & contumeliam mihi immeritò inuſtam deſcribere licuit.

A. R. Vigeſimo nono die Junii, Anno 1697. annos agens 28 temperatura bilioſiſſima, menſtruam purgationem debitè à longo tempore non habuerat, unde ſanguine pravis humoribus impleto in melancholiam incidit hypochondriacam & temporis progreſſu in dyſuriam, veſicæ inflammationem & ulcus; præcipuorum medicorum opem jam per novem annos exploraverat, diuretica, lenientia,

lenientia, antimonialia, opiataque aſſumpſerat medicamenta quam plurima, at omnia fruſtrà, vitam degebat miſerrimam: urina erat fœtidiſſima, viæ urinariæ puris acrimoniâ tali modo eroſæ, ut â plurimis annis immediatè poſt mictum ſeſe aquâ frigidâ lavare coacta fuerit.

Mulier hæc meam tandem opem implorat, quam exactè examinavi, Catheterem argenteum in veſicam immiſi, cujus è veſtigio color candidulus in nigrum abibat.

Simulac quiſnam eſſet morbus ſuſpicarer, medicos quoſdam ex celebrioribus adibam,

cum-

cumque illis communicabam, antequam illi medicamenta propinarem.

Venæſectione & enemate præmiſſis hoc modo præſcripſi.

℞. *Cantharid. integr. toſt. non crematar. gr.* xxi. *Camphor. ol. amygdal. dulc. ſolut.* ℈i. *cum ſ.q. conſerv. Nymph.* F. *Boli n°.* iij. quorum unum cap. 4tâ quâque horâ.

Ante, cum & poſt uſum Cantharidum bibat lac vaccin. ſaccharo edulcoratum, cujus aſſ. ℔ij. intra quatuor horarum ſpatium, hoc eſt ℔vj. horis duodecim.

Poſt ſufficientes per urinas evacuationes laxativa quædam ex manna cum ſyrupo roſar. ſolutivo bis terve capiebat, quibus poſtquam per plurimos annos miſerrimè ſymptomatibus ſupra enarratis afflicta fuiſſet, & optimæ inter nos notæ præſcriptiones irritò tentâſſet, tandem ſimpliciſſimâ hâc methodo à me feliciter reſtituta, convaluit.

Teſtes hujus hiſtoriæ fuerunt expertiſſimus Dr. Franciſcus Bernard. Sagaciſſimus Dr. Guilielmus Gibbons. Dr. Praiſe Watſon. Dr. Chriſtophorus Crell. Dr. Tho. Botterell. Dr. Georgius Flemming, Viri do-

ctrinâ & omnium virtutum genere eminentes.

Historia Nona.

A. P. Uxor mercatoris Lond. 32. annorum me accersivit die 17. Sept. Anni 1697. quæ cum difficultate urinam excrevit, summo cum dolore, guttatim, atque ardore perpetuo, quam quum examinâssem atque Catheterem in vesicam introduxissem (consanguinei eam vesicæ calculo laborare metuebant) collum vesicæ inveni tumidum, inflammatum, &c. quem tumorem quum digito premerem, pus apparu-

it,

it, erupit: inquiſivi hujus affe-ctûs cauſam; retulerunt ad-ſtantes ipſam difficiliorem par-tum novem ſeptimanis tunc elapſis paſſam fuiſſe, magnum-que fœtum grandiori capite, non vulgaris obſtetricis, ſed dextri & experti obſtetrican-tis Medici ope D. Chamber-lain (inſtrumento matricis ſpeculo dicto adhibito) ex-cluſiſſe.

Præmiſſis præmittendis ſeq. præſcripſi medicamenta.

℞. *Cantharid. integr. prope ignem ſic-catar. gr.*xxxvi.*Camphor. ol amygd. dulc. ſolut.* ℈ij. *cum conſerv. Nymph. q. ſ.* M. F.maſſa, ex qua formen-tur Boli *n*°. vi. quorum cap. pri-

 mum

mum cras manè horâ ſeptimâ, ſecundum undecimâ, tertium quintâ pomeridianâ, tunc omittat.

Horâ ſomni cap. Bolum ſeq.

℞. *Maſſ. pilular. pacific. Camphor. ut ſupra ſolut. an.* ℈ß. M. F. *Bolus.* Aurorâ proximâ cap. Bolum quartum, undecimâ quintum; quintâ pomeridianâ ſextum.

℞. *Sem. 4 frigid. maj. an.* ʒiß. *ſem. violar. purpur. ſaxifrag. an.* ʒij. F. *ſ. a. Emulſio ad* ℔jß. *cui add. Syrup. violar. alth. an.* ℥ij. M.

Aſſumpſit tres Bolos abſque ullis doloribus; ante eorum aſſumptionem bibit Emulſionis ℥iij. vel ℥iv. inter doſin aſſump-

tam

tam &novæ assumptionem bibit lactis vaccini saccharo edulcorati ℔iij. quorum usu excrevit urinam copiosam fæculentamque, circa septimam vespertinam frequentiores urinæ micturitiones secutæ sunt, quas servari jussi: quartam & quintam dosin assumpsit die proximo, ultimam omisit, intentionem enim meam in totum compleveram.

Secundâ nocte anodinum repetebat, postmodum decocta lenitiva, hordeacea, liquiritiata, mellita, &c. unà cum succino, coralliis & similibus assumpsit, à quorum usu ulcus curatum fuit. Desideravi D. Richar-

Richardum Blackmore Eq. Aurat. Regium Medicum, ut hanc visitaret fœminam, invitatus hoc fecit, urinas examinando accuratè, pulsum explorando attentè, scedulasque à me præscriptas inspiciendo.

Talem fœminam annis jam novem elapsis curavi medicamentis ferè iisdem supra citatis, cujus filius paulò ante à vesicæ calculo per incisionem sanatus erat: Nomen ei erat D. Wood non procul à pago dicto GREENWICH.

Hisce omnibus quanquam fideliter communicatis, nihil restat, quin *turpe putant aliqui mutare sententiam, etiamsi veritas*

ritas & aperta suadet demonstratio, cum optimè nôrint quod casu multa reperta esse contingat, quæ discere quivis à quovis possit, à juvene senex, à stulto intelligens; sunt verba magni Harvei.

Curiosiora quædam Cantharides spectantia circa hujus tractatuli finem addere proposueram in superioribus, earundem, viz. Anatomen per microscopium & ignem institutam, qui hæc & alia velit, adeat doctissimum Geyerum & peritissimum Muraltum, meum annis jam ferè triginta elapsis, Lugd. Batav. condiscipulum, vel fortasse proximâ hujus li-

bri

bri editione id à meipſo præſtitum habebit.

Hiſtoria Decima.

ANno 1697. *Nov.* 14to quatuor calculos extraxi è Veſica Dominæ Browne (tunc temporis habitantis in *Hatt and Tunn-yard* in *Hatton Garden*, jam vero habitat in *King ſtreet* in *Weſtminſter*) ulcere ſimul veſicæ laborabat fœtidiſſimo: Camphoræ Cantharidibus nuptæ uſu à me curata fuit, & jam in vivis eſt loco ſupra citato, hilaris & ſana.

Maria Calloway in *Warwickſhire*, Neptis D. Wilcox in

Tower-

Tower-hill Cantharid. uſu ab hydrope perquam difficili curavi annis jam duodecim & ultra elapſis, nec unquam recidivum paſſa fuit; adhuc in vivis eſt & bene ſana.

---γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη (των
Οὓ ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάν
Ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνασιν ἔθηκε,
Καί οἱ μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν.

Hom. Iliad. xvij.

F I N I S.

E R R A T A.

PAg. 2. lin. 8. leg. *varias.* P. 9. l. ult. l. *in Ibin.* P. 11. l. 14. l. *ut quam.* P. 13. l. 17. dele *&*. P. 39. l. 3. l. *conſcripto.* P. 43. l. 2. l. *minimè.* P. 46. l. 11. dele *hoc ſpiritu.* P. 52. l. 8. l. *an.* ʒß. P. 57. l. 14. poſt *ſucceſſu* dele *comma.* P. 58. l. 16. l. *affirmant.* P. 66. l. 13. l. *duri.* P. 69. l. 3. poſt *vaginæ* dele *comma.* P. 85. l. 1. l. *ulteriorem.* P. 119. l. 3. pro *filius* l. *nepos.*

4